

år, for at kunne benytte sit sommerhus helårligt, er forældet. Planlovens § 41 bestemmer, at såfremt en pensionist har ejet et sommerhus mindst 8 år, er det en personlig ret at benytte et sommerhus til beboelse hele året. Spørgeren finder, at det af flere grunde er udtryk for en forældet og forkert tankegang at opretholde en så snæver restriktion.

For det første har mange pensionister et stærkt ønske om at bo i deres sommerhus året rundt. Det er et helt legitimt ønske, der kan være begrundet i ønsket om at bo tæt på naturen eller føre en sundere tilværelse, end man kan i byen, eller bo i en billigere bolig. Det er ikke rimeligt, at staten gør indgreb i retten til at disponere over eget sommerhus.

For det andet vil det uden tvivl skaffe flere boliger i byerne, hvis man lemper otte-års kravet. Mange pensionister er i dag på grund af planlovens § 41 nødt til at opretholde deres bolig i byen, selv om de reelt bor i sommerhuset størstedelen af året, f.eks. fra april til oktober samt i juleferie og weekender m. v., og selv om deres sommerbolig er tilstrækkeligt komfortabelt indrettet til at være fuldt forsvaret til beboelse året rundt. Hvis der herved kunne frigøres nogle tusinde boliger i byerne, vil det være en god hjælp til at aflaste bolig manglen.

For det tredje fører planlovens § 41 til mange vilkårligheder. Et pensionistpar har måske været så heldige at købe deres sommerhus som 52-årige, og kan flytte ind, når de går på efterløn. Et andet pensionistpar får måske først råd til at købe sommerhus som 60-årige og skal vente, indtil 67-års alderen. Det er ikke rimeligt med denne forskelsbehandling. Det er heller ikke rimeligt, at en pensionist, der kan opnå dispensation til at bo i sit sommerhus f.eks. på Lolland, ikke kan overføre sin ret, hvis pensionisten f.eks. foretrækker at erhverve et andet sommerhus på Als, hvor familien måske bor. Sådanne eksempler viser, at loven fører til vilkårligheder.

Svar (19/7 02)

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg er meget opmærksom på, at mange pensionister gerne vil kunne bruge deres sommerhus som helårsbolig, også selv om de ikke har ejet huset i 8 år.

Det er imidlertid ikke helt enkelt at ændre reglen i planlovens § 41 (»pensionistreglen«), idet den regel er båret af flere hensyn.

Reglen hænger bl.a. sammen med den EU-særregel, som Danmark har om begrænsningerne i udlændinges adgang til at købe fast ejendom i Danmark (»sommerhusreglen«). Denne særregel vil det være vanskeligt at fastholde, hvis den danske regering tillader væsentligt større muligheder for helårsbeboelser i sommerhusområder.

Lokalt er der mange steder heller ikke enighed om ønskeligheden af en mere »massiv« bosætning i sommerhusområder. Der kan være forskellige holdninger hos sommerhusfolket, og kommunernes indstilling kan også variere for forskellige områder.

Hertil vil jeg også føje, at vi skal passe på ikke at miste de danske sommerhusområdernes mange virkeligt fine kvaliteter ved en for omfattende bosætning i disse områder. Også derfor er »pensionistreglen« en undtagelsesbestemmelse, der ikke bør bredes alt for vidt ud.

Imidlertid er der inden for de gældende regler i planlovens § 40, stk. 2 mulighed for, at kommunerne i særlige tilfælde også i forhold til pensionister kan meddele personlige dispensationer til helårsbeboelse i sommerhusområder. Det er kommunernes ret at skønne og beslutte i de enkelte sager.

I en vejledning til loven har ministeriet tidligere over for kommunerne givet udtryk for, at dispensationer ud fra menneskelige hensyn normalt kan gives til folkepensionister, der har ejet et sommerhus i mindst 5 år.

Jeg er optaget af at finde den rette balance i denne type af sager, og jeg har derfor for nylig bedt Skov- og Naturstyrelsen om generelt at gennemgå den kommunale dispensationspraksis efter lovens § 40, stk. 2, herunder også i hvilket omfang der meddeles dispensationer til pensionister m.fl. Når styrelsens redegørelse foreligger i løbet af efteråret, vil jeg have et grundlag for videre overvejelser om evt. at udsende supplerende vejledningsmateriale til kommunerne m.fl.

Jeg har således igangsat initiativer, der vil skabe grundlag for videre overvejelser om eventuelle ændringer i regler og praksis.